

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119217130
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119217130.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného právnym zástupcom Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ F. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XX, XXX XX S., 2/ U. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, XXX XX S., žalovaní 1/, 2/ zastúpení právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Daniel Hudák, s. r. o., so sídlom Hodžova 208/8, 010 01 Žilina, IČO: 50 836 901, o zaplatenie 66.180,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41Csp/145/2019-130 zo dňa 09. novembra 2020, v spojení s opravným uznesením č. k. 41Csp/145/2019-189 zo dňa 01. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu, v spojení s opravným uznesením, potvrdzuje.

Žalovaní 1/, 2/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 41Csp/145/2019-130 zo dňa 09. 11. 2020, v spojení s opravným uznesením č. k. 41Csp/145/2019-189 zo dňa 01. 10. 2021, žalobu žalobcu zamietol a žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenu okresnému súdu dňa 21. 12. 2019 sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 66.180,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 53.303,87 eur od 18. 12. 2018 do zaplatenia na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0179666995 zo dňa 10. 11. 2005 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Z. Z., a. s., Bratislava ako veriteľom a žalovanými 1/, 2/ ako dlžníkmi.

3. Žalovaní s podanou žalobou nesúhlasili, mimo iného namietajúc premlčanie uplatneného nároku žalobcu.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 03. 01. 2017, ktorá skutočnosť bola medzi stranami zároveň nesporná. Nespornou bola aj skutočnosť, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej najneskôr dňa 20. 12. 2016, podľa výzvy zo dňa 18. 10. 2016 je však zrejmé, že žalovaní boli už k 18. 10. 2016 v omeškani.

5. Aplikujúc ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) súd právny vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou č. 0179666995 zo dňa 10. 11. 2005 posúdil ako spotrebiteľský, z ktorého dôvodu na premlčanie aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

6. Aplikujúc ust. § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka súd následne žalobu žalobcu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku žalobcu.

7. Súd ustálil začiatok plynutia premlčacej doby najneskôr v deň zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu, t. j. najneskôr 20. 12. 2016 (avšak podľa výzvy č. I. 38 spisu splátky splatnej už skôr, t. j. do 18. 10. 2016). Súd dospel k záveru, že možno usúdiť, že zročnosť dlhu nastala najneskôr dňa 20. 12. 2016, a teda ak bola žaloba podaná 21. 12. 2019, bola podaná po uplynutí premlčacej doby, a teda neskoro.

8. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného (správne žalobcu, poznámka odvolacieho súdu), že žaloba bola podaná 20. 12. 2016. Z obsahu spisového materiálu, ako aj z registra súdneho manažmentu, vyplýva dátum podania žaloby dňa 21. 12. 2016 o 4:18 hod. Dátum 20. 12. 2016 je dátumom odoslania žaloby, nie dátumom doručenia žaloby na súd. Premlčacia doba je hmotnoprávna, ostáva zachovaná, ak sa prejav vôle, ktorý sa má urobiť, resp. plnenie, ktoré sa má uskutočniť, najneskoršie v posledný deň lehoty doručí adresátovi (súdu). Pre dodržanie lehoty preto musí byť žaloba posledný deň lehoty doručená súdu, nestačí, že bola v posledný deň odoslaná „na prepravu“. Pri elektronickom doručovaní súdu lehota zostane zachovaná ak má odosielateľ, t. j. žalobca, na elektronickej doručenke zo súdu potvrdené, že podanie bolo na súd doručené v posledný deň lehoty, t. j. 20. 12. 2019, čo však v danom prípade splnené nie je. Momentom doručenia je uloženie elektronickej správy, pričom uložením elektronickej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta, t. j. súdu, v danom prípade dňa 21. 12. 2019 o 4:18 hod.

9. Vzhľadom na právny záver o premlčaní dlhu, sa okresný súd nezaoberal ostatnými vznesenými námietkami a tvrdeniami strán konania.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

11. Proti tomuto rozsudku podal žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení žalobe, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. S poukazom na ust. § 122 ods. 1 až 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka a § 1 písm. b), § 25 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) mal zato, že žaloba bola podaná včas, pred uplynutím premlčacej doby.

13. Uviedol, že podstatou hmotnoprávných lehôt, najmä tých, ktoré sú ustanovené na uplatnenie práv, je to, že na zachovanie práva treba úkon urobiť tak, aby došiel adresátovi alebo aby bol posledný deň lehoty podaný na súde, prípadne, aby došiel inému orgánu, ktorý má rozhodovať o súkromnoprávnom nároku. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo 664/2002 je lehota zachovaná, ak sa úkon urobí posledný deň na súde alebo sa podanie odovzdá na poštovú prepravu (toto sa osvedčuje dátumom na poštovej pečiatke). V prípade, že je podanie urobené prostredníctvom telefaxu, lehota je zachovaná, ak je toto posledný deň lehoty doručené súdu. Hmotnoprávne účinky zmenenej žaloby nastávajú dňom, kedy súdu došla zmena žaloby, príp. dňom, kedy žalobca urobil podanie do zápisnice alebo kedy podanie podal doporučené na pošte.

14. Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie súdu nemá oporu v gramatickom, logickom, ani teologickom výklade jednotlivých ustanovení osobitných zákonov (zákona o e-Governmente), ako ani v ustálenej rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 479/2018, v ktorom ústavný súd konštatoval, že podľa jeho názoru notifikáciu obsahujúcu dátum o úspešnom odoslaní elektronickeho podania do systému treba považovať za dôkaz určujúci posúdenie dodržania lehoty na vykonanie podania ustanovenej zákonom alebo určenej súdom, teda aj za dôkaz určujúci včasnosť podania opravného prostriedku. Uvedenú rozhodovaciu líniu potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 75/2015 (zrejme 5Cdo 75/2019, poznámka odvolacieho súdu), v ktorom uviedol, že pre zachovanie lehoty na podanie odvolania, bude v danom prípade rozhodný okamih odoslania elektronickeho podania podľa poslednej vety § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente bez potreby ďalšieho preukazovania okamihu skutočného doručenia podania z tohto systému na určený súd. To plne korešponduje aj so znením § 121 ods. 5 C. s. p., pokiaľ ide o zachovanie procesnoprávných lehôt. Strane sporu totiž nemôže byť na ťarchu následný prenos dát z portálu na určený súd, nakoľko nemá žiadnu možnosť ovplyvniť túto fázu doručovania. Na základe uvedeného je podľa žalobcu podstatným okamihom pre zachovanie lehoty na podanie okamih odoslania elektronickeho podania, teda nie moment, kedy bolo elektronicke podanie súdu aj reálne doručené, a to z dôvodu, že v tejto fáze doručovania strana sporu nemá žiadnu možnosť ovplyvniť prenos dát z portálu e-Žaloby na ten ktorý súd. Z uvedeného dôvodu zákonodarca prijal v ust. § 25 ods. 1 zákona

o e-Governmente pravidlo, v zmysle ktorého je rozhodujúci pre zachovanie lehoty okamih odoslania elektronického podania.

15. Podľa žalobcu súd vec nesprávne právne posúdil, ak osobitný zákon (zákon o e-Governmente) na prejednávajúcu vec neaplikoval, z ktorého dôvodu dospel k nesprávnym právnym záverom ohľadom premlčania. Uvedený postup súdu považoval zároveň za inú vadu v konaní.

16. Nakoľko je nesporným faktom, že žalobu odoslal elektronicky dňa 20. 12. 2019, t. j. posledný deň lehoty pre posudzovanie premlčania, bola žaloba podaná včas.

17. Žalobca v tejto súvislosti zároveň poukázal na logický výklad § 122 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba začína plynúť až deň nasledujúci po udalosti, ktorá určuje jej začiatok, nakoľko v deň zročnosti splátky nebolo jeho právo actio nata, potom premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po dni 20. 12. 2016, t. j. až dňa 21. 12. 2016 a neuplynula by skôr ako dňa 21. 12. 2019, čo bola sobota. Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka by tak posledným dňom na uplatnenie práva v rámci premlčacej lehoty bol pondelok dňa 23. 12. 2019. Opačným výkladom (prezentovaným súdom) by došlo k nezákonnému skráteniu premlčacej doby, ktorej dĺžku zákonodarca stanovil na 3 roky a ktorú nemožno žiadnym spôsobom skracovať.

18. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

19. Žalovaní sa v celom rozsahu stotožnili s napadnutým rozsudkom, majú za to, že súd námietku premlčania posúdil správne a vo veci rozhodol v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

20. Uviedli, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 66.180,04 eur, ktoré plnenie bolo dohodnuté v splátkach, pričom celý dlh sa stal zročným v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka nezaplatením splátky, ktorá zročnosti celého dlhu predchádzala. V konaní bolo preukázané, že splátka, ktorá predchádzala zročnosti celého dlhu bola zročná dňa 20. 12. 2016. Túto skutočnosť strany sporu nerozporovali, teda bola nesporná. Potom v nadväznosti na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplatenej splátky a uplynula v premlčacej dobe dňa 20. 12. 2019. Žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata istiny spolu s príslušenstvom, bola vecne a mieste príslušnému súdu doručená dňa 21. 12. 2019.

21. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žaloba bola podaná dňa 20. 12. 2016, a teda včas, v ktorej súvislosti žalobca poukázal na ustanovenia zákona o e-Governmente a rozhodnutia ústavného či najvyššieho súdu, žalovaní poukázali nato, že právna úprava rozlišuje viacero typov lehôt, pričom premlčacia doba predstavuje právotvornú lehotu, resp. dobu, ktorej uplynutím sa právo oslabí a nemožno ho vymáhať na súde. Vo všeobecnosti platí, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a to vtedy, ak bolo spôsobilé na žalobu, t. j. kedy bolo možné podať žalobu. V prípade plnenia v splátkach však Občiansky zákonník v § 103 určuje začiatok plynutia premlčania odo dňa zročnosti, t. j. splatnosti, splátky, teda nie dňom nasledujúcim po dni, kedy zročnosť nastala, ako je to napr. formulované v prípade lehôt podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

22. V súvislosti s uvedeným žalovaní poukázali tiež na to, že právna teória rozlišuje doby a lehoty, pričom v prípade premlčania zákon jednoznačne hovorí o premlčacej dobe. Pod právnym pojmom „doba“ právna teória i prax rozumie presne ohraničený časový úsek, počas trvania ktorého má niekto niečo konať, niečo sa zdržať, alebo niečo strpieť, alebo uplynutie ktorého spôsobuje určité právne následky (účinky), teda vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov. Právny pojem „doba“, na rozdiel od pojmu „lehotá“ je z časového hľadiska pevným, fixným, obdobím, ktoré vždy uplynie bez ohľadu na to, či posledný deň doby pripadne na sobotu, nedeľu, štátny sviatok alebo deň pracovného pokoja. Jej plynutie sa teda na rozdiel od lehoty nepredlžuje ako uvádza žalobca. V nadväznosti na uvedené podľa žalovaných argumentácia žalobcu v podanom odvolaní neobstojí.

23. Žalobca v replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných) zotrval na podanom odvolaní.

24. Opakovane poukázal na ust. § 1 písm. b), ako aj § 2 zákona o e-Governmente a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami aj na ust. § 25 ods. 1 uvedeného zákona, podľa ktorého ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Elektronické podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa § 5 ods. 8.“

25. Dôvodová správa v bode 39 k zákonu 238/2017 Z. z., ktorým bolo do ust. § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente doplnené, že „elektronické podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky

orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu sa použijú údaje z potvrdenia podľa § 5 ods. 8^a jasne uviedla, že vo väzbe na existujúci inštitút potvrdenia odoslania elektronického podania sa navrhuje explicitne vyjadriť, že podanie je podané jeho odoslaním. Predmetné doplnenie je vhodné z dôvodu predídania potenciálnym výkladovým problémom, ktorý moment sa na účely zachovania lehôt v „elektronickom svete“ považuje za moment podania, resp. odovzdania na „prepravu“.

26. Žalovaní v duplike (vyjadrenie k replike žalobcu) v celom rozsahu zotrvali na svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu. Opakovane poukázali na to, že premlčacia doba predstavuje právotvornú lehotu, resp. dobu, ktorej uplynutím sa právo oslabí a nemožno ho vymáhať na súde. Premlčanie ako kvalifikované plynutie času spôsobuje, že zaniká súdna vymáhateľnosť takto premlčaného nároku, a tento nie je možné na súde veriteľovi priznať.

27. Zopakovali, že právna teória rozlišuje doby a lehoty, pričom v prípade premlčania zákon jednoznačne hovorí o premlčacej dobe. Pod právnym pojmom „doba“ právna teória i prax rozumie presne ohraničený časový úsek, počas trvania ktorého má niekto niečo konať, niečo sa zdržať, alebo niečo strpieť, alebo uplynutie ktorého spôsobuje určité právne následky (účinky), teda vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov. Žalobca opakovane nesprávne stotožňuje premlčaciu lehotu a moment jej uplynutia s lehotami procesnými.

28. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

29. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd, stotožniac sa so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní žalobou uplatneného nároku, vyhodnotil odvolanie žalobcu ako nedôvodné.

30. Žalobca v odvolaní namietal ustálenie konca plynutia premlčacej doby súdom prvej inštancie na deň 20. 12. 2019, s poukazom na ust. § 122 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá určuje jej začiatok. Nakoľko v deň zročnosti splátky predchádzajúcej mimoriadnemu zosplatneniu dlhu, 20. 12. 2016, nebolo jeho právo splatné a uplatniteľné na súde, začala premlčacia doba zákonite plynúť dňom nasledujúcim po 20. 12. 2016, t. j. dňa 21. 12. 2016 a neuplynula by skôr ako dňa 21. 12. 2019, čo bola sobota, a teda posledným dňom lehoty na uplatnenie práva bol v zmysle § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka pondelok dňa 23. 12. 2019. Žalobca však už opomenul ust. § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, napriek tomu, že uvedené ustanovenie vo svojom odvolaní citoval, podľa ktorého koniec lehoty určenej podľa rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Plynutie premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, upravuje osobitne § 103 Občianskeho zákonníka tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Pokiaľ teda súd prvej inštancie ustálil, že týmto dňom bol najneskôr deň splatnosti splátky predchádzajúcej mimoriadnemu zosplatneniu dlhu, čo žiadna zo strán nenamietala, koniec lehoty jednoznačne pripadol na deň 20. 12. 2019 (ktorý sa číselným označením zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína).

31. Nakoľko premlčacia doba je lehotou hmotnoprávnou, správne sú aj závery súdu prvej inštancie, že pre uplatnenie práva v premlčacej dobe bolo potrebné, aby bola žaloba žalobcu v posledný deň lehoty, t. j. dňa 20. 12. 2019, súdu aj doručená, nielen podaná (aj keď elektronicky) na doručenie. Pre zachovanie hmotnoprávnej lehoty je potrebné, aby sa najneskoršie posledný deň premlčacej doby začalo konanie na súde, aby teda už tento deň bola súdu doručená žaloba (v tejto súvislosti odvolací súd okrajovo poukazuje aj na ust. § 112 Občianskeho zákonníka, ktorý spočívanie premlčacej doby spája s uplatnením

práva na súde v pokračovaní v riadne začatom konaní, z čoho rovnako vyplýva, že v posledný deň lehoty musí byť žaloba doručená súdu, keďže až týmto dňom sa začína konanie, počas ktorého premlčacia doba spočíva). Je tu teda podstatný rozdiel od lehôt upravených procesným právom, k zachovaniu ktorých postačí, aby účastník/strana konania vykonal úkon, o ktorý ide. Preto napr. odvolanie (na rozdiel od žaloby) je podané včas aj vtedy, ak sa posledný deň lehoty podá aspoň na pošte, prípadne odošle elektronicky, bez ohľadu na to, že sa súdu doručí neskôr.

32. Pokiaľ ide o rozdiel medzi hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi lehotami na účely posúdenia, či bol úkon potrebný pre zachovanie práva alebo nároku učený včas, odvolací súd poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/130/2021 (R 7/2021), z ktorého rozhodnutia vyplýva, že pre zachovanie hmotnoprávnej lehoty nestačí, ak sa posledný deň lehoty žaloba odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (v danom prípade elektronické odoslanie žaloby), ale vzhľadom na jej hmotnoprávny charakter musí byť žaloba najneskôr posledný deň lehoty doručená súdu, v danom prípade ide o elektronické doručenie do elektronickej schránky súdu.

33. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na ust. § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente, odvolací súd konštatuje, že uvedené ustanovenie rovnako rozlišuje medzi „podaním“ elektronického podania a „doručením“ elektronického podania. Zo znenia uvedeného ustanovenia možno vyvodíť, že ak je pre zachovanie práva potrebné príslušnému orgánu verejnej moci „podať“ podanie (v danom prípade žalobu), je táto povinnosť riadne splnená „podaním“ elektronického podania, t. j. jeho odoslaním do elektronickej schránky, ak je potrebné podanie „doručiť“ je táto povinnosť riadne splnená doručením elektronického podania. Inak by tomu bolo, ak by uvedené ustanovenie pre zachovanie povinnosti podať alebo doručiť žalobu (ak sa pre zachovanie práva vyžaduje doručenie podania príslušnému orgánu a nielen odovzdanie podania na prepravu), upravovalo, že táto povinnosť je riadne splnená len „podaním“ elektronického podania (t. j. s vypustením doručenia elektronického podania). Odvolací súd zároveň konštatuje, že pokiaľ by pripustil výklad žalobcu, potom by došlo k znevýhodneniu strán/ účastníkov konania, ktorí pre komunikáciu s príslušnými orgánmi verejnej moci nevyužívajú elektronickú komunikáciu, ale podanie by odoslali prostredníctvom pošty, prípadne iného doručovateľa, kedy sa pre uplatnenie práva v premlčacej dobe vyžaduje, aby bolo podanie v posledný deň premlčacej doby doručené súdu. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 479/2018 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 75/2019, ústavný ako aj najvyšší súd sa zaoberali procesnými lehotami, nie lehotami hmotnoprávnymi.

34. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd, v celom rozsahu sa stotožniač s napadnutým rozsudkom okresného súdu v rozsahu namietanom odvolateľom, napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním a pri rozhodovaní o ktorom súd aplikoval správne ustanovenie zákona, ako vecne správny potvrdil.

35. Odvolací súd však v závere konštatuje, že pokiaľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo k 03. 01. 2017, vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, mohlo v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k uvedenému dňu dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre splátku splatnú dňa 20. 09. 2016, nie 20. 12. 2016. Uvedené však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku (zamietnutie žaloby pre premlčanie), keď žiadna strana sporu závery súdu prvej inštancie v tomto smere zároveň nenamietala.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 C. s. p. Úspešnou stranou konania boli žalovaní 1/, 2/, preto im súd voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

37. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)